

**Sujungtos bylos T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00,
T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00,
T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00,
T-281/00, T-287/00 ir T-296/00**

**Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl ir kt.
prieš
Europos Bendrijų Komisiją**

„Valstybės pagalba — Komisijos sprendimas, konstatuojantis neteisėtų pagalbos
schemų nesuderinamumą su bendrąja rinka ir įpareigojantis išieškoti nesuderinamą
pagalbą — Nacionalinės išieškojimo procedūros netaikymas — Ieškinys dėl
panaikinimo — Suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas — Nepriimtumas“

2005 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji išplėstinė kolegija)
nutartis II - 791

Nutarties santrauka

- 1. Ieškinys dėl panaikinimo — Priimtinumą sąlygos — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį —
Nagrinėjimas teismo iniciatyva
(EB 230 straipsnis; Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 113 straipsnis)*

2. *Ieškinys dėl panaikinimo — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Esamo ir aktualaus suinteresuotumo būtinybė — Komisijos sprendimas, konstatuojantis pagalbos nesuderinamumą su bendrąja rinka ir įpareigojantis ją grąžinti — Pagalbos gavėjai, kuriems netaikomos nacionalinės išieškojimo priemonės — Suinteresuotumas, pagrįstas būsimu ir neaiškiu Komisijos sprendimu — Esamo ir aktualaus suinteresuotumo nebuvimas*
(EB 230 straipsnis)
3. *Valstybių teikiama pagalba — Komisijos sprendimas, konstatuojantis pagalbos schemų nesuderinamumą su bendrąja rinka ir įpareigojantis išieškoti suteiktą pagalbą — Sprendimas, kurio pagal šias schemas suteiktos pagalbos gavėjai neginčijo pagal EB 230 straipsnį — Sprendimo galiojimo ginčijimo nacionaliniame teisme sąlyga pareiškiant ieškinius dėl nacionalinių priemonių, kurių buvo imtasi jam įvykdyti, panaikinimo — Akivaizdaus suinteresuotumo pareikšti ieškinį Bendrijos teisme nebuvimas*
(EB 88 straipsnio 2 dalis ir EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa)
4. *Bendrijos teisė — Principai — Teisė į veiksmingą teisminę apsaugą — Naudos iš pagalbos schemas, pripažintos neteisėta, gavėjai, kuriems netaikomi nacionaliniai sprendimai dėl išieškojimo ir kurie todėl negali dėl suinteresuotumo nebuvimo kreiptis į Bendrijos teismą dėl Komisijos sprendimo panaikinimo — Pati teisė ginčyti Komisijos sprendimo galiojimą Bendrijos teisme su jais susijusių galimų išieškojimo priemonių atveju, nepaisant Bendrijos teismo ieškinių dėl panaikinimo, kuriuos pareiškė kiti gavėjai, turintys suinteresuotumą pareikšti ieškinį, nagrinėjimo*
(EB 234 straipsnis)
5. *Ieškinys dėl panaikinimo — Fiziniai ar juridiniai asmenys — Tiesiogiai ir konkrečiai su jais susiję aktai — Komisijos sprendimas, konstatuojantis neteisėtos pagalbos schemos nesuderinamumą su bendrąja rinka — Įmonių, kurios kreipiasi į teismą tik kaip potencialios naudos iš šios pagalbos schemos gavėjos, ieškinys — Nepriimtinumai*
(EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa)

1. Kadangi ieškinių priimtinumą sąlygos, ypač suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas, yra susijusios su draudimu tęsti bylos nagrinėjimą viešosios tvarkos požiūriu, Pirmosios instancijos teismas privalo savo iniciatyva patikrinti, ar ieškovas yra suinteresuotas sprendimo, kurį jis ginčija, panaikinimu.

(žr. 22 punktą)

2. Ieškinys dėl panaikinimo, pateiktas fizinio ar juridinio asmens, yra priimtinas tik su sąlyga, kad šis asmuo turi esamą ir aktualų suinteresuotumą dėl ginčijamo akto panaikinimo. Šis suinteresuotumas turi būti vertinamas ieškinio pareiškimo dieną. Jis negali būti vertinamas atsižvelgiant į būsimą ir hipotetinį įvykį. Konkrečiau kalbant, jei suinteresuotumas, kuriuo remiasi ieškovas, yra susijęs su būsima teisine padėtimi, ieškovas turi įrodyti, kad šios padėties atžvilgiu kylanti grėsmė jau yra reali.

Įmonės, kurių atžvilgiu atitinkama valstybė narė, remdamasi ginčijamo sprendimo rezoliucine dalimi ir su jo vykdymu susijusiais Komisijos pateiktais nurodymais, nusprendė nepradėti suteiktos pagalbos išieškojimo, neįrodo esamo ir aktualaus suinteresuotumo panaikinti ginčijamą Komisijos sprendimą, konstatuojantį neteisėtą pagalbos schemų nesuderinamumą su bendrąja rinka ir įpareigojantį išieškoti nesuderinamą pagalbą. Iš tiesų tik būsimo ir neaiškaus Komisijos sprendimo, ginčijančio šios valstybės narės vykdomąjį sprendimą, priėmimas galėtų turėti įtakos jų teisei padėčiai.

3. Galutiniu Komisijos sprendimu, konstatuojančiu valstybės pagalbos schemos nesuderinamumą su bendrąja rinka ir įpareigojančiu išieškoti suteiktą pagalbą, pagal teisinio saugumo principą gali pasiremti tik nacionalinis teismas šios pagalbos gavėjų, pateikusių prieštaravimą dėl šio sprendimo teisėtumo, atžvilgiu, jeigu šie gavėjai neginčijamai turėjo teisę ir žinojo, kad jie turi teisę ginčyti Komisijos sprendimą EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos pagrindu, ir jei jie nepasinaudojo šia teise šiame straipsnyje nustatytu terminu. Šiuo atžvilgiu pagal gero teisingumo vykdymo principą iš pagalbos gavėjų, kurie per nustatytą terminą tiesiogiai neginčijo Komisijos sprendimo, negali būti atimta teisė nacionaliniame teisme pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo teisėtumo, kai atsižvelgiant į šios bylos ypatingas aplinkybes arba į Komisijos sprendimu nustatytą pareigos išieškoti pagalbą kriterijų kompleksiskumą, klausimas, ar vykdant Komisijos sprendimą gavėjai būtų įpareigoti sugrąžinti nagrinėjamą pagalbą, iš pradžių pagrįstai galėjo kelti tam tikrų abejonių, dėl kurių jų suinteresuotumas užginčyti šį sprendimą neatrodė akivaizdus.

4. Aplinkybė, kad pagalbos gavėjai, turintys suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl Komisijos sprendimo, konstatuojančio pagalbos schemos nesuderinamumą ir įpareigojančio tam tikromis sąlygomis išieškoti suteiktą pagalbą, pareiškė ieškinį dėl panaikinimo, nepažeidžia kitų šios pagalbos schemos gavėjų, kurie neturi tokio suinteresuotumo dėl nacionalinės valdžios institucijų sprendimo netaikyti jiems išieškojimo procedūros, remiantis sprendimo rezoliucine dalimi ir su jo vykdymu susijusiais Komisijos pateiktais nurodymais, teisės į veiksmingą teisminę gynybą. Iš tiesų, jei pastariesiems gavėjams vis dėlto būtų taikomas nacionalinės valdžios institucijų sprendimas, įpareigojantis jas grąžinti gautą pagalbą, ypač Komisijai atlikus kontrolę, prireikus jie galėtų kreiptis į nacionalinį teismą prašydami panaikinti šį galimą nacionalinį sprendimą ir pateikti prieštaravimą dėl minėto Komisijos sprendimo teisėtumo.

Šiuo atveju nacionalinis teismas galėtų sustabdyti bylos nagrinėjimą tam, kad pagal EB 234 straipsnį Teisingumo Teismui pateiktų prejudicinį klausimą dėl minėto Komisijos sprendimo galioji-

mo arba, siekdamas gero teisingumo vykdymo, tam, kad sulauktų, kol Bendrijos teismas išnagrinės bylą iš esmės. Jei nacionalinis teismas konstatuotų, kad kai kurie svarbūs ieškinio pagrindai, kuriuos ieškovės pateikė grįsdamos prieštaravimą dėl teisėtumo, nebuvo pateikti Pirmosios instancijos teisme pagrįsti minėtus ieškinius dėl panaikinimo, jis bet kada galėtų kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl galiojimo įvertinimo atsižvelgiant į šiuos pagrindus, todėl ieškovės bet kuriuo atveju galėtų naudotis visiška teismine gynyba.

(žr. 32, 33 punktus)

5. Potencialūs pagalbos gavėjai vien dėl šio jų statuso negali būti laikomi konkrečiai susijusiais su Komisijos sprendimu, konstatuojančiu šios schemos nesuderinamumą su bendrąja rinka.

(žr. 34 punktą)